

TÍÐINDI

STÓRFINGIN OG SAVNANDI KONSERT

Stórfingna konsertuppsetingin av sangunum hjá rockbólkinum Týr var hugtakandi og fevnandi, men ljóðmyndin gav stundum rockúttrykkinum hjá Týr ov lítið pláss

Eyðun Klakstein

Tað var meira symfoniorkestur enn rockbólkur, tá ið Týr og Føroya Symfoniorkestur saman við kóri høvdu konsert í Norðurlandahúsinum leygarkvøldið. Tað var, sum fiólin skuldi hava størri leiklut enn gittarin, og tað gav framførsluni slagsíðu.

Týr og Føroya Symfoniorkestur høvdu um vikuskiftið triggjar útseldar konsertir í Norðurlandahúsinum í Havn. Áhugin fyri sermerkta samstarvinum millum rockbólkin Týr, føroyska symfoniorkestrið og kórið var sera stóur, og tað var skiljandi, tí hetta var eitt tiltrongt og áhugavert tiltak, sum Norðurlandahúsið

eisini spældi ein avgerandi leiklut í.

Týr byggir sín rocktónleik á kvæði og vísur, og tað riggar serstakliga væl sum rocktónleikur. Týr er tann føroyski tónleikabólkurin, sum hevur selt mest plátur í útlandinum, og teir ferðast um allan heimin at hava konsertir.

Nú fekk kvæðarockurin so eina dimensjón afturat, nú stórfingin uppseting við symfoniorkestri og kóri skuldi geva tónleikinum nýtt flog.

Íslendingurin Haraldur Sveinbjørnsson gjørdi útsetingarnar av teimum 15 rocksangunum

hjá Týr, og nú skuldu tóleikarnir, sum vanliga spæla Bach og Beethoven, royna seg í rockframførslu. Dirigenturin Bernhardur Wilkinson tóktist stórtíðast í hesum óvanliga samanhanginum.

Misjavnt ljóð

Framførslan leygarkvøldið gekk væl. Samspælið millum rockbólk, symfoniorkestur og kór var sum heild gott. Lagt varð út við einum nýggjum og ferðmiklum sang, sum skuldi undirstrika, at her var talan um rocktónleik. Trupulleikin var bara, at tað ljóðaði illa

fyrstu lötuna. Serliga rockbólkurin ljóðaði tamur og innanholaður. Tað undraði, tí hetta var triðja konsertin, og tí átti ljóðblanding at havt funnið sína legu. Ljóðið batnaði eftir eina løtu, og í seinna parti framførsluni var tað betur.

Sum heild var stóri trupulleikin við ljóðblandingum, at rockgittarin hoyrdist ov illa. Solospølini komu væl ígjøgnum, men tann pumpandi rockgittarin, sum hevði klætt framførsluni væl í stóðum, megnaði ongantíð at toga seg fram í ljóðmyndina, har hon hoyrði heima. Eitt sindur forherðað kundi verið sagt, at fiólin doyvdi gittarina. Um hetta var ætlanin, so var talan um eina skeiva avgerð, tí framførslan fekk til tíðir eina óneyðuga symfoniska slagsíðu.

Undan konsertin hevði Týr skift gittarspælarar. Ungverski gittarspælarin, sum í fjør avloysti Terja Skibenæs, fór úr bólkinum, og tibetur kundi Terji traðka til aftur fyribils. Terji er sterkur rockgittarspælar, men tað var spell, at hann og hansara ljóðføri ikki fingi størri leiklut í ljóðmynd-

Stundum var saknur í einari pumpandi rockgittar í ljóðmyndini